

ХАЙНРИХ ХАЙНЕ НОЩ НА БРЕГА

Превод от немски: Димитър Стоевски, —

chitanka.info

Беззвездна и студена е нощта,
морето се прозява;
върху морето по корем
лежи разкрачен северният вятър
и глухо, с тих, задъхан глас,
като крамолник вечен, весел днес,
бърбори на водата,
разказва ѝ безброй забавни случки
и смешни приказки за великани,
легенди древни от Норвегия;
навремени през кикот и през вой
запява заклинания от Едда
и мъдри руни, тъй
загадъчни, магично властни,
че палавите бели морски рожби,
внезапно повилнели,
започват да подскачат и да викат.

Във тоя час наблизко на брега
по мокрия и хладен пясък
минава непознат човек — по-бурно
у него е сърцето от вълните.
Където стъпи,
избиват искри и хрущят черупки;
добре увит във сивия си плащ,
той крачи бързо във нощта студена
с очи напред към малка светлинка,
блещукаща примамно мило
в самотната рибарска хижа.

Баща и брат излязоха в морето
и сам-сама във тая хижа
остана дъщерята,
прекрасната девойка.
Седи тя пред огнището сама,

слухти, как сладко и потайно
котлето къкре,
и хвърля сухи съчки във жарта
и я раздухва,
та бухналият ален пламък
вълшебно и отраднo заиграва
по свежото лице,
по нежното ѝ бяло рамо,
подало се умилно
из грубата ѝ сива риза,
по малката ѝ, пъргава ръка,
която дръпва рокличката лека
над крехките бедра.

Но изведнъж вратата се отваря
и вътре влиза чужденецът нощен;
очите му се спират със любов
на стройната девойка,
застанала изтръпнала пред него,
същинска плаха лилия.
Той хвърля плаща на земята
и смеешком ѝ казва:
„Дете, аз думата си удържах
и ето ида, а със мене идат
онези стародавни времена,
когато боговете от небето
са слизали при людски дъщери,
прегръщали са дъщерите людски
и те зачевали от тях
потомства кралски с жезъл във ръката
и мирово прославени герои.
Но ти, дете, не се диви тѣй дълго
на моята божественост сега!
Бъди добра, свари ми чай със ром,
защото вънка бе студено,
а при такъв среднощен вятър
и ние, боговете вечни, зъзнем

*и хващаме божествена кихавица
и кашлица безсмъртна.“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.